

אותיות היחוד, עֲלֶיָהּ נֶאֱמַר וְהִמְלִיךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ. וְעַל אֵלוּ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע האותיות נֶאֱמַר, וְשִׁמְתִי כַדְכָד שְׁמֹשֶׁתֶיךָ וְכוּ'. הָעֲנִי הִנֵּה הוּא ד'ף, וּבֵת זֹגוּ דְכָ"ה, וְהִיא כְדָ"ה עַל שְׁכָמָה. כ"ד ה', שְׁהִיא חֲמֹשֶׁה חֲמֹשֵׁי תוֹרָה, וְהֵם ה' אֲצַבְעוֹת שְׁבָהֶם נֶאֱמַר וּתְמַלֵּא כְדָ"ה וּתְעַל.

וּמֵאֵין שׁוֹאֲבִים? מְעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - כ"ה תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת וְדָאֵי, בְּמָה מִתְבָּרְכַת וּמִתְמַלֵּאת? בָּאוֹת ו' שְׁהוּא פוֹלֵל שֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוּד, שְׁהֵם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, וְכוּ הִיא נְעֻשִׁית אוֹת.

כ"ה הִיא אִם הַעֲלִינָהּ, הַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, ו' נִהְרָ שְׁיֹצֵא מִשֶּׁם, וּמִמֶּנּוּ מִתְמַלֵּאת כ"ד, שְׁהִיא שְׁכִינָה תַחְתּוֹנָה, וּמִמֶּנּוּ נִשְׁקִית בְּגִלוֹת. מָה שְׁהִיָּה בַּהֲתַחֲלָה - הִיא הַשְּׁקֵתָה מִמֶּנּוּ. וְסוּד הַדְּבָר - וְתַמְהָר וְתַרְדּ פְּדָה עַל יָדָה וְתַשְׁקָהוּ. וְעֲלֶיָהּ נֶאֱמַר וְתֹאמַר שְׁתֵּה אֲדֹנָי, שְׁהוּא אֲדוֹן שְׁלָה. וְתַכַּל לְהַשְׁקֵתוֹ וְתֹאמַר גַּם לְגַמְלִי"ף אֲשָׁאֵב. אֵלוּ מֵאֲתִים אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה תְבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וְשִׁמּוֹנָה מְצוֹת הַתּוֹרָה, שְׁבָהֶן גְּמוּלִי"י חֶלֶב יוֹנְקִים וְעִתִּיקֵי מִשְׁדִּים, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם שְׁנֵי שְׁדִיךְ תֹּאוּמֵי צְבִיָּה, וְהֵם שְׁנֵי לִוְחוֹת הַתּוֹרָה.

כ"ה הִיא הַשְּׁכִינָה הַעֲלִינָה שְׁבָה יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר כֹּה אָמַר יְהוָה פְּחָצוֹת הַלְלִיָּה וְכוּ'. הִיא עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתוֹת שֶׁל הַיְחוּד שֶׁל שְׁחֲרִית, וְעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתוֹת הַיְחוּד שֶׁל עֲרַבִית. וְשִׁמְתִי כַדְכָד שְׁמֹשֶׁתֶיךָ - זוֹ שְׁכִינָה תַחְתּוֹנָה, שְׁהִיא כ"ד אוֹתוֹת הַיְחוּד שֶׁל שְׁחֲרִית וְכוּ' אוֹתוֹת הַיְחוּד שֶׁל עֲרַבִית.

שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ, וְעַל אֲלֵיָן כ"ד אֲתוֹן אֲתַמַּר (ישעיהו נד יב) וְשִׁמְתִי כַדְכָד שְׁמֹשֶׁתֶיךָ וְכוּ', הָאֵי עָנִי אִיהוּ ד'ף, וּבֵת זֹגִיָּה דְכָ"ה, וְאִיהִי כְדָ"ה עַל שְׁכָמָה, כ"ד ה', דְאִיהִי חֲמֹשֶׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, וְאִינוֹן ה' אֲצַבְעָאן, דְּבַהוֹן אֲתַמַּר (בראשית כד טז) וּתְמַלֵּא כְדָ"ה וּתְעַל.

וּמֵאֵין שׁוֹאֲבִין, מְכָ"ה אֲתוֹן, וְרָזָא דְמִלָּה כ"ה תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר ו כג), אֶת וְדָאֵי, בְּמֵאֵי אֲתַבְּרַכַת וְאֲתַמְלִיאַת, בְּאֶת ו' דְאִיהוּ פְלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָא, דְאִינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וּבִיָּה אֲתַעְבִּידַת אוֹת.

כ"ה אִיהִי אִימָא עֲלָאָה יִמָּא דְאוּרִיַתָא, ו' נִהְרָ דְנַפְיָק מִתְפָּז, וּמִנִּיָּה אֲתַמְלִיאַת כ"ד דְאִיהִי שְׁכִינְתָא תַתָּאָה, וּמִנִּיָּה אֲתַשְׁקִיא בְּגִלוֹתָא, מָה דְהָהָה בְּקַדְמִיתָא הִיא אֲתַשְׁקִיא מִנִּיָּה, וְרָזָא דְמִלָּה (בראשית כד יח) וְתַמְהָר וְתוֹרְד פְּדָה עַל יָדָה וְתַשְׁקָהוּ, וְעֲלָה אֲתַמַּר וְתֹאמַר שְׁתֵּה אֲדֹנָי, דְאִיהוּ אֲדוֹן דִּילָהּ, וְתַכַּל לְהַשְׁקוֹתוֹ וְתֹאמַר גַּם לְגַמְלִי"ף אֲשָׁאֵב, אֲלֵיָן רַמ"ח תִּיבִין דְקְרִיאַת שְׁמַע, דְאִינוֹן שְׁקִילִין לְרַמ"ח פְּקוּדִין דְאוּרִיַתָא, דְּבַהוֹן גְּמוּלִי"י חֶלֶב יוֹנְקִין, וְעִתִּיקֵי מִשְׁדִּים, דְאֲתַמַּר בַּהוֹן (שיר ז ט) שְׁנֵי שְׁדִיךְ כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תֹּאוּמֵי צְבִיָּה, וְאִינוֹן תְּרֵי לוֹחֵי אוּרִיַתָא.

כ"ה אִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, דְּבַה נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמָה דְאֲתַּ אֲמַר (שמות יא ד) כֹּה אָמַר יְהוָה פְּחָצוֹת הַלְלִיָּה וְכוּ', אִיהִי כ"ה אֲתוֹן דִּיחֻדָא דְשְׁחֲרִית, וְכ"ה אֲתוֹן דִּיחֻדָא דְעֲרַבִית, וְשִׁמְתִי כַדְכָד שְׁמֹשֶׁתֶיךָ (ישעיהו נד יב) דְאִ שְׁכִינְתָא תַתָּאָה, דְאִיהִי כ"ד אֲתוֹן דִּיחֻדָא קַדְמָאָה דְשְׁחֲרִית, וְכ"ד אֲתוֹן דִּיחֻדָא דְעֲרַבִית.

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית
 מ"ט אנפין לתתא מסטרא דישראל
 זוטא דאיהו מטטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין,
 ובהון יזהרו מארי משנה, דאיהי תניינא
 להלכה שפחה דיליה, בגין פי מרדכי היהודי
 משנה למלך (אסתר ו ג), פגוונא דא משנה, (ד)
 משנה למלך, וביה יזהרו מארי מתניתין,
 פזוהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה
 מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות
 פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות אין
 מספר, ואיהי סלקא על פלהו, הדא הוא
 דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על פלנה, ואיהי
 עם פלהו, פמה דאוקמוהו הלכה פרבים.
 ומצדיקן הרבים בה יהיו לעולם
 ועד, פפכבים ודאי דלית לון
 חושפנא, דכל פוכבא וכוכבא אתקרי עלמא
 יחידא, ודא הוא ועלמות אין מספר, ואלין
 עלמות אל תקרי עלמות, אלא עלמות, ובגין
 דצדיקיא אינון פפכבים, וכל חד אית ליה
 פכב, בגין דא אוקמוהו קדמאין, פל צדיק
 וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן
 דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, פל שפן
 מאן דזכי למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין,
 דאתמר בהון (שיר ו ח) ששים המה מלכות, דכל
 מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זפאה איהו
 מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא
 דמטרוניתא, דאיהי קבלה, זפאין אינון
 דמשתדלין בשכינתא דאיהי על פלהו בהלכה,
 לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה (ישעיהו ג
 א) ובפשעיהם שלחה אפכם, ולמיזל לה לגבי
 בעלה, למהוי לה קבלה בדרועוי, לקיים
 בה (שיר ב ו) שמאלו תחת ראשי וכו'.

כ"ה כ"ד של שחרית הם
 ארבעים ותשעה פנים, ויש
 ארבעים ותשעה פנים למטה
 מצד של ישראל הקטן, שהוא
 מטטרו"ן, והוא ארבעים ותשעה
 פנים. ובהם יזהירו בעלי
 המשנה, שהיא שניה להלכה,
 השפחה שלו, משום פי מרדכי
 היהודי משנה למלך, כמו זה
 משנה - משנה למלך, ובו יזהירו
 בעלי המשנה. פזוהר הרקיע, זו
 הלכה, שהיא קבלה למשה
 מסיני, וכמה עלמות יש לה,
 שהן הלכות פסוקות, שנאמר
 בהן ועלמות אין מספר, והיא
 עולה על כלם. זהו שכתוב ואת
 עלית על פלנה, והיא עם כלם,
 כמו שבארוהו הלכה פרבים.
 ומצדיקן הרבים בה יהיו
 כפוכבים לעולם ועד. כפוכבים
 ודאי, שאין להם חשבון. שכל
 פוכב וכוכב נקרא עולם יחיד,
 וזהו ועלמות אין מספר. ואלו
 העלמות אל תקרי עלמות אלא
 עולמות. ומשום שהצדיקים הם
 כפוכבים וכלל אחד יש כוכב,
 בגלל זה פרושהו הראשונים, פל
 צדיק וצדיק יש לו עולם בפני
 עצמו, וכל מי שזכה להלכה
 אחת - יורש עולם אחד, פל שפן
 מי שזוכה למסכת אחת או
 שתיים או לששים, שנאמר בהם
 ששים המה מלכות, שכל מסכת
 היא גבירה בעצמה. אשרי הוא
 מי שיורש אותה בעולם הזה,
 שהלכה היא עלמת הגבירה,
 שהיא קבלה. אשריהם אותם
 שמשתדלים בשכינה, שהיא על
 כלם בהלכה, להוציאה מהגלות,
 שנאמר בה ובפשעיהם שלחה
 אפכם, ולהוליכה אל בעלה
 שתהיה לה קבלה בדרועותיו,
 ולקיים בה שמאלו תחת ראשי
 וכו'.